

איציק שלנו איננו.

ב 16.12.1983 נמסרה באספה הכללית של מעין צבי הודעת ועדת החברים בזו הלשון: "לאחר נישואיו עם רינה – מצטרף אלינו יצחק הררי במעמד של תושב".

מאז חלפו 36 שנים שברובן זכינו ליהנות הנאה רבה מכישוריו, מטוב ליבו, ממזגו הטוב ומההומור השופע של איציק.

איציק אימץ בחום אל ליבו הרחב את אסנת ואורי – ילדיה של רינה ובמקביל השתלב מיד בחברה הייקית המעט קשוחה שלנו, גם אם מדי פעם שיחרר איזו בדיחה טובה על חשבונה... והכל כמובן ברוח טובה אופיינית. איציק תרם לקבוצה בפעילויות מגוונות למדי, בענפי השדה, במדגה, בריכוז פארק הדייג, אחריות על חדר האוכל, אחראי תחזוקת רכבי השרות לחברים וסידור רכב, רכז הביטחון של הקיבוץ, מסגריה, מוסך, מפעל ועוד.

בו זמנית איציק תרם מיכולותיו התרבותיות והחברתיות שלו, בין היתר כרכז תרבות, בתחום הקליטה, ובכל אשר התבקש – נענה תמיד ברצון רב.

בתקופה בה ריכזתי את ענף המדגה זכיתי לשותף מקסים – גם כשריכז את פארק הדייג וגם כנהג המשאית שהובילה דגים לשוק. זכיתי אז לעבוד עם איש רעים, נעים הליכות, דייקן וקפדן בביצוע המשימות מצד אחד, ומצד שני איש שיחה, מלא הומור כרימון ונענה לכל בקשה וסיוע.

איציק אהב להיזכר ולספר אנקדוטות מתקופת הסדיר והקבע שלו – כשהיה מדריך צניחה – ועשה השלכות מצחיקות לחיי היום יום שלנו – בחברה ובעבודה.

הוא היה גם גאה על שירותו הארוך ביחידת הביטחון כקב"ט ב"אגרסקו" וכרכז אזור לכיש וחוף אשקלון בחברה.

בין הפעילויות הרבות של איציק לא ניפקד גם מקומה של פעילות תנועתית, כרכז התחבורה וקב"ט של סמינר "אפעל".

לתחושתו, אינני יכול לדבר על איציק בעל ההומור החד וגם העצמי לעיתים, מבלי לצטט קטע אפייני מתוך סוג של פיליטון שכתב בעיתון קיבוצנו, כרכז חדר האוכל הצופה מהצד:

"אנחנו שוב בהרכב חסר, אני מוצא את עצמי מתרוצץ להשלמת החסר, ובדרך אני נתקל בכוס שהושארה על מכשיר הטוסט, הוא משנה תוך שניה את צורתה לתפזורת... אני פולט לעצמי משהו ושמח שאף אחד לא שומע..."

השעה 9.00 – תוצאת ביניים – אנחנו בפיגור. אני מתיישב עם קפה וסיגריה – ח"א ריק. מסתכל לעבר הים שבקושי אפשר לראותו מבעד לקורים על החלונות, והיחידי שלא נח לרגע הוא העכביש מלמעלה – "צריך להספיק!"

אז זהו איציק שלנו, רואה הכל במשקפיים וורודים, חברה'מן, מצחיקן, רגיש, חרוץ ואוהב אדם.

ראיתי אותך איציק גם בימים בהם כבר ידעת שהנך סובל מהמחלה הנוראה, ואתה כהרגלך ממשיך לשמור על מורל ולנסות לתפקד ולבצע משימות.

זה אתה איש יקר וחבר אהוב על כולם.

נוח עתה על משכבך ברוגע, כפי שכל כך מגיע לך, באדמה בה גידלת את שלושת ילדיך היקרים.

יהי זכרך ברוך

אורי פיליפס

בשם קיבוץ מעין צבי